

Sygn. akt II Cz 597/16

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Wojciech Vogt

Sędziowie: SSO Barbara Mokras (spr.)

SSO Janusz Roszewski

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2016 r. w Kaliszu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...) (...) z siedzibą w W.

przy udziale K. T.

o nadanie klauzuli wykonalności na rzecz następcy wierzyciela

na skutek zażalenia wierzyciela

na postanowienie Sądu Rejonowego w Kaliszu

z dnia 17 czerwca 2016 r. sygn. akt I Co 1351/16

o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

SSO Barbara Mokras SSO Wojciech Vogt SSO Janusz Roszewski

Sygn. akt II Cz 597/16

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 czerwca 2016 r. Sąd Rejonowy w Kaliszu oddalił wniosek wierzyciela (...) (...) (...) I. z siedzibą w W. o nadanie klauzuli wykonalności prawomocnemu nakazowi zapłaty wydanemu w postępowaniu upominawczym przez Sąd Rejonowy Lublin – Zachód

w L. w dniu 3 czerwca 2013 r., sygn. akt Nc-e 110905/13, w związku z przejściem uprawnienia wierzyciela na następcę - wnioskodawcę.

W uzasadnieniu ustalono, że do wniosku wierzyciel dołączył umowę spółki komandytowej (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

„w organizacji” z siedzibą w G. z dnia 3.11.2015 r. zawartą w formie aktu notarialnego, z której wynika, że (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. (pierwotny wierzyciel) wniosła do tworzonej spółki wkład niepieniężny

w postaci wierzytelności z umów pożyczek wskazanych w załączniku nr 1 do umowy spółki, fragment załącznika nr 1 do umowy spółki komandytowej, umowę przelewu wierzytelności nr (...) z dnia 25.11.2015 r. zawartą pomiędzy (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Spółka komandytowa z siedzibą w G.

a wnioskodawcą oraz fragmenty załącznika do umowy przelewu wierzytelności. Wszystkie wymienione wyżej dokumenty zostały złożone w kserokopiach potwierdzonych za zgodność

z oryginałem przez reprezentującego wnioskodawcę radcę prawnego. Wnioskodawca dołączył również (na osobnej karcie) kserokopię notarialnego poświadczenia podpisów osób, które wymienione są w umowie przelewu jako reprezentujące pierwotnego wierzyciela przy zawieraniu tej umowy (k. 45).

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy zważył, że zgodnie z art. 788

§ 1 k.p.c., jeżeli uprawnienie lub obowiązek po powstaniu tytułu egzekucyjnego lub w toku sprawy przed wydaniem tytułu przeszły na inną osobę, sąd nadaje klauzulę wykonalności na rzecz lub przeciwko tej osobie, gdy przejście uprawnień zostanie wykazane dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym. W ocenie Sądu

I instancji, przedłożone w sprawie dokumenty, mające potwierdzać przejście uprawnień na nowego wierzyciela, nie są dokumentami urzędowymi w rozumieniu art. 244 k.p.c. Z kolei dokument prywatny stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie (art. 245 k.p.c.). Podpis pod dokumentem prywatnym, aby mógł rodzić skutki wynikające z art. 788 k.p.c., musi zostać urzędowo poświadczony przez powołane do tego podmioty.

Przekładając powyższe rozważania na realia niniejszej sprawy, Sąd Rejonowy uznał, że przedłożone przez wnioskodawcę dokumenty nie mogą stanowić podstawy nadania klauzuli wykonalności zgodnie z żądaniem wniosku, z uwagi na to, iż z załączników do wniosku nie wynika w sposób jednoznaczny, jakiego dokumentu dotyczy poświadczenie przez notariusza podpisów w dniu 25.11.2015r. W poświadczeniu zawarte jest jedynie stwierdzenie, że chodzi o „podpisy pod treścią załączonego dokumentu”, przy czym sama kserokopia poświadczeń podpisów nie jest w żaden sposób połączona z jakimkolwiek dokumentem, a tym bardziej w taki sposób, który nie pozostawiałby wątpliwości, że właśnie tego dokumentu dotyczy. Sąd a quo wskazał również, że nieczytelna jest zarówno pieczęć wskazująca kancelarię notarialną, z której poświadczenie zostało sporządzone jak i numer aktu notarialnego. W żaden sposób nie można więc powiązać notarialnego poświadczenia podpisów ze wskazanym pod umową przelewu wierzytelności (podpisami stron) numerem aktu notarialnego i kancelarią notarialną, która akt sporządziła. Nie można zatem jednoznacznie stwierdzić, że dotyczy ono właśnie tej konkretnej umowy, z której wnioskodawca wywodzi skutki prawne. Poza tym nie wykazano, by załącznik do umowy spółki komandytowej oraz załącznik do umowy przelewu wierzytelności, w których wymienione są wierzytelności objęte wskazanymi wyżej czynnościami, zostały podpisane

z urzędowym poświadczeniem podpisów, mimo iż – w ocenie Sądu Rejonowego - wymaganie wykazania w określony sposób przeniesienia uprawnień wynikających z tytułu wykonawczego winno dotyczyć wszystkich dokumentów, z których wynika przeniesienie konkretnych wierzytelności, a nie tylko niektórych z nich. W tym stanie rzeczy Sąd I instancji uznał, że nie wykazano spełnienia przesłanek z art. 788 k.p.c., co implikowało Sąd do oddalenia wniosku.

Zażalenie od tego rozstrzygnięcia złożył wierzyciel zaskarżając postanowienie w całości.

Skarżący zarzucił zaskarżonemu postanowieniu naruszenie przepisów postępowania, mające wpływ na orzeczenie, tj. art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. w zw. z art. 13

§ 2 k.p.c. polegające na przekroczeniu przez Sąd I instancji granic swobodnej oceny dowodów, braku wszechstronnego rozważenia całokształtu materiału dowodowego, które polegało na uznaniu, iż przedłożone przez powoda załącznik nr 3 do umowy przelewu wierzytelności o nr (...) z dnia 25 listopada 2015 r. oraz załącznik nr 1 do umowy spółki komandytowej z dnia 3 listopada 2015 r. nie stanowią dokumentów prywatnych z podpisami urzędowo poświadczonym, podczas gdy zgodnie z § 1 ust. 1 umowy przelewu wierzytelności

o numerze (...) z dnia 25 listopada 2015 r. załącznik nr 3 zawierający w swej treści wykaz wierzytelności objętych umową stanowi integralną część umowy, zaś zgodnie z § 6 ust. 1 pkt 1 umowy spółki komandytowej z dnia 3 listopada

2015 r. wierzycelności nią objęte zostały wskazane w załączniku nr 1 do umowy, zaś ww. załączniki, a także każda strona ww. umów zostały parafowane przez strony zawierające umowy, nadto zarówno umowa przelewu wierzycelności z dnia 25 listopada 2015 r. wraz z załącznikiem nr 3, jak i umowa spółki komandytowej z dnia 3 listopada 2015 r. zostały poświadczane przez pełnomocnika występującego w sprawie, wobec czego nie powinno budzić wątpliwości, iż przedłożone umowy stanowią wraz z załącznikami do nich jednolitą całość, a zatem prawidłowa ocena materiału dowodowego sprawy winna prowadzić do wniosku, iż wierzyciel wykazał fakt przejścia uprawnień w stosunku do K. T., co w konsekwencji powinno skutkować nadaniem klauzuli wykonalności z zaznaczeniem przejścia uprawnień na rzecz (...) (...) (...)

z siedzibą w W., zgodnie z żądaniem wniosku wierzyciela.

Mając na uwadze powyższe zarzuty, skarżący wniósł o zmianę skarżonego postanowienia poprzez nadanie klauzuli wykonalności nakazowi zapłaty wydanemu przez Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie, I Wydział Cywilny, w dniu 03.06.2013 roku, sygn. akt VI Nc-e 1109605/13 z zaznaczeniem, że uprawnienia przeszły na rzecz wierzyciela (...) (...) w W. oraz o zasądzenie od dłużnika K. T. na rzecz wierzyciela (...) (...) w W. kosztów postępowania klauzulowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych, jak również zasądzenie od dłużnika K. T. na rzecz wierzyciela (...) (...) (...) w W. kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Należy zgodzić się ze stanowiskiem Sądu I instancji, według którego przedłożone przez wnioskodawcę dokumenty nie mogą stanowić podstawy nadania klauzuli wykonalności zgodnie z żądaniem wniosku, skoro z załączników do wniosku nie wynika w sposób jednoznaczny, jakiego dokumentu dotyczy poświadczenie przez notariusza podpisów w dniu 25.11.2015 r. Przedmiotowego braku nie konwaliduje przedłożenie wraz z zażaleniem tożsamyh kserokopii dokumentów, na których profesjonalny pełnomocnik wnioskodawcy samodzielnie naniósł adnotacje o numerach stron poszczególnych dokumentów. Nadto należy zgodzić się ze stanowiskiem Sądu I instancji o nieczytelności pieczętki wskazującej kancelarię notarialną, w której poświadczenie zostało sporządzone, jak i numeru repertorium, co powoduje niemożność powiązania notarialnego poświadczenia podpisów ze wskazanym pod umową przelewu wierzycelności (podpisami stron) numerem aktu notarialnego i kancelarią notarialną, która akt sporządziła, a w konsekwencji brak możliwości jednoznacznego stwierdzenia, że dotyczy ono właśnie tej konkretnej umowy, z której wnioskodawca wywodzi skutki prawne.

Wbrew twierdzeniom skarżącego, przedłożone przez pełnomocnika wnioskodawcy dokumenty nie stają się dokumentami urzędowymi z uwagi na fakt ich uwierzytelnienia zgodnie z przepisem art. 129 § 2 k.p.c. (zob. min.post. SA w Krakowie z 14.2.2013 r., I ACZ 62/13, Legalis Nr 998671). Stosownie do dyspozycji przepisu art. 129 § 3 k.p.c. charakter dokumentu urzędowego ma jedynie zawarte w odpisie dokumentu poświadczenie zgodności z oryginałem przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub radcą Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa. Oznacza to, że poświadczenie stanowi dowód jedynie tego, że odpis dokumentu jest zgodny z oryginałem, a ponadto, że samo poświadczenie jest prawdziwe, a strona, która zaprzecza prawdziwości poświadczenia albo twierdzi, że odpis nie jest zgodny z oryginałem, powinna okoliczności te udowodnić (por. art. 252 k.p.c.).

Powyższe wystarcza do uznania, że Sąd Rejonowy trafnie przyjął, że nie ma podstaw do nadania klauzuli wykonalności wobec niespełnienia przesłanek wymaganych przez art. 788

§ 1 k.p.c.

Dlatego, zgodnie z art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., orzeczono, jak w sentencji.

SSO Barbara Mokras SSO Wojciech Vogt SSO Janusz Roszewski